

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/27792 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 23 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juli 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

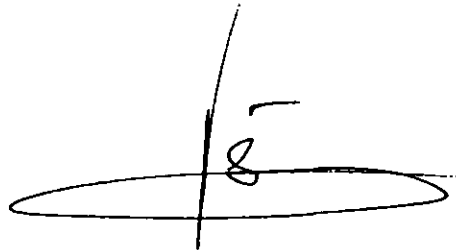
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 augustus 2007

347-550.

Verzonden: 13 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak



- Amsterdam-Amstelland

in het regionaal politiekorps Amsterdam-Ams

Ik, ondergetekende,

Helmoed Ockhuijsen, brigadier van het regionaal politiekorps Amsterdam-Amstelland, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
 Voorna(m)en :
 Geboortedatum :
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Onbekend
 Nationaliteit(en) : Onbekend
 Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- Zich bedient van een of meerdere aliassen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Amsterdam
Datum : 06/07/2007
Tijd : 11:37 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
H. Ockhuijsen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 8 Julij 9:22
ONTVANGST TIJD 12. JUL. 9:45

AFDRUK TIJD 12. JUL. 10:00

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/27792

V-nr. :

Inzake : geboren op , van (gestelde)
Algerijnse nationaliteit, verblijvende op de detentieboot 'Stockholm' te Rotterdam,
eiser,
gemachtigde: mr. R.M. Seth Paul, advocaat te Amsterdam,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. W.J. Rohlof, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1.1 Op 6 juli 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

1.2 Bij beroepsschrift van 9 juli 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

1.3 Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 17 juli 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. L.M. Weber, een kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig F. Lahrsoul als tolk in de Arabische taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. OVERWEGINGEN

2.1 Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. De inbewaringstelling is onrechtmatig nu het zicht op uitzetting ontbreekt. Een eerdere inbewaringstelling is op 20 februari 2006 wegens het ontbreken van het zicht op uitzetting opgeheven. Er zijn geen nieuwe feiten en omstandigheden die een nieuwe inbewaringstelling rechtvaardigen. Voorts is niet voldaan aan de inspanningsverplichting, nu verweerder tijdens de strafrechtelijke detentie geen uitzettingshandelingen heeft verricht. Tot slot kan de grond 'zich bedient van een of meerdere aliasen' de maatregel niet dragen, nu eiser geen aliasen heeft gebruikt.

2.2 Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. Er bestaat zicht op uitzetting, een hernieuwde inbewaringstelling is gerechtvaardigd. Ook heeft verweerder voldaan aan zijn inspanningsverplichting. De aanvraag om een laissez passoir (lp) bij de Algerijnse autoriteiten liep nog

AWB 07/27792

2

en is heropend. Op 2 mei 2007 heeft verweerder hierop gerappelleerd. Verweerder beraadt zich erop eiser opnieuw te presenteren bij de Marokkaanse en Algerijnse autoriteiten. Er is voorts een dactyloscopisch onderzoek gestart in Spanje, Portugal, Italië, Griekenland, Frankrijk, Zwitserland, Groot-Brittannië, Duitsland, België, Luxemburg, Algerije, Marokko en Tunesië. De grond met betrekking tot de aliases wordt gehandhaafd, gelet op het besluit tot ongewenstverklaring, waaruit blijkt dat eiser vele aliases heeft gevoerd.

De rechtbank overweegt het volgende.

2.3 Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

2.4 Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft.

2.5 Niet in geschil is dat een eerdere inbewaringstelling van eiser op 20 februari 2006 is opgeheven omdat verweerder op dat moment van oordeel was dat geen zicht op uitzetting bestond en dat eiser op 6 juli 2007 opnieuw in bewaring is gesteld. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) dient de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt. De AbRS heeft eveneens overwogen, onder meer in een uitspraak van 7 februari 2007 (JV 2007, 140) dat, indien dat door verweerder is gesteld, de rechtbank eveneens dient te onderzoeken of sprake is van concrete aanknopingspunten die een onderzoek rechtvaardigen naar bepaalde feiten en omstandigheden die twijfel oproepen met betrekking tot het ontbreken van zicht op uitzetting.

Naar het oordeel van de rechtbank is met het dactyloscopisch onderzoek in de eerdergenoemde landen sprake van een concreet aanknopingspunt dat het onderzoek naar eisers identiteit en nationaliteit verder kan helpen. Verweerder dient derhalve vooralsnog in de gelegenheid te worden gesteld de uitslag van dit onderzoek af te wachten.

2.6 Op grond van het bepaalde in paragraaf A6/5.3.7.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 rust op verweerder een inspanningsverplichting om zoveel mogelijk te voorkomen dat vreemdelingen na hun strafrechtelijke detentie in bewaring gesteld moeten worden. Deze inspanningsverplichting biedt volgens bestendige jurisprudentie echter geen garantie aan vreemdelingen dat zij na hun strafrechtelijke detentie niet in bewaring zullen worden gesteld.

De rechtbank stelt vast dat verweerder gedurende eisers strafrechtelijke detentie, behoudens een rappel bij de Algerijnse autoriteiten, geen handelingen ter voorbereiding van de uitzetting van eiser heeft verricht. Verweerder heeft derhalve naar het oordeel van de rechtbank niet voldaan aan de op hem rustende inspanningsverplichting.

2.7 Schending van de inspanningsverplichting maakt de inbewaringstelling evenwel eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Gelet op de door verweerder genoemde gronden voor inbewaringstelling, de ongewenstverklaring van eiser, zijn zware criminele antecedenten en de omstandigheid dat eiser het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit frustreert, is naar het oordeel van de rechtbank van een onevenwichtigheid als hiervoor omschreven in dit geval geen sprake. Op grond van het voorgaande oordeelt de rechtbank dat de schending van de inspanningsverplichting niet opweegt tegen de met de bewaring en uitzetting te dienen belangen. Derhalve dient de belangenafweging in het voordeel van verweerder uit te vallen.

2.8 Eisers stelling dat de grond 'zich bedient van een of meerdere aliases' de maatregel niet kan dragen, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Blijkens de beschikking tot ongewenstverklaring van 20 juni 2007 is eiser onder vele namen bekend. Dat eiser tijdens de onderhavige inbewaringstelling slechts één naam heeft opgegeven, doet aan dit oordeel niet af.

AWB 07/27792

3

2.9 Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

2.10 Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/27792

4

UITSpraak

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 23 juli 2007 door mr. M.J. Diemer, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. C.J. Ullersma, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter,

Afschrift verzonden op: 23 JUL 2007

Conc.: CU
Coll: ()
D: C

VOOR KOPIE CONFORME DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vorelsten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Seth Paul Advocaten

mr. R.M. Seth Paul
mr. L.M. Weber
advocaten en procureurs

In samenwerking met
mr. L.M.A. Schwartz
mr. K. Schäfer
advocaten en procureurs

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4650	
B	26 JUL 2007
ZAAKNR. 200705294	
AAN:	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per Fax: 070 - 365 13 80 (aantal pagina's: 9)
Deze brief wordt u slechts per fax gezonden.

Amsterdam, 26 juli 2007

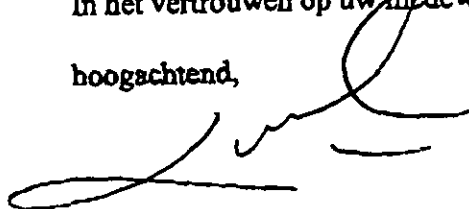
inzake: hoger beroepschrift

Edelgrootachtbare heer / vrouwe,

Hierbij doe ik u een hoger beroepschrift toekomen met het verzoek dit in behandeling te nemen.

In het vertrouwen op uw medewerking te mogen rekenen teken ik,

hoogachtend,



L.M. Weber

Seth Paul Advocaten

Beroepschrift ingevolge artikel 95 Vw

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Amsterdam, 26 juli 2007

Geeft eerbiedig te kennen:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 JUL 2007	
ZAAKNR. 200705294	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

thans verblijvende op de Detentieboot te Rotterdam, hierna te noemen 'appellant, ten deze zake woonplaats kiezende te (1017 KW) Amsterdam, aan de Prinsengracht 668 ten kantore van de advocaat en procureur mr. L.M. Weber, die door appellant tot gemachtigde wordt gesteld en als zijn raadvrouw optreedt en bepaaldelijk door hem wordt gevolmachtigd dit hoger beroep in te stellen,

het volgende,

- a. Appellant is op geboren en heeft de Algerijnse nationaliteit.
- b. Bij uitspraak van 23 juli 2007 (Awb 07/27792) is het beroep van appellant tegen de hem krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel van 6 juli 2007 door de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam ongegrond verklaard. Kopie van voornoemde uitspraak wordt door appellant overgelegd als productie 1.

Appellant kan zich met de uitspraak van 23 juli 2007 niet verenigen op de volgende gronden:

1. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder appellant gerechtvaardigd in vreemdelingenbewaring heeft gesteld. De rechtbank heeft haar oordeel, dat sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet ontbreekt, ten onrechte enkel gebaseerd op de verklaringen van de minister dat er een dactyonderzoek is opgestart in Spanje, Portugal, Italië, Griekenland, Frankrijk, Zwitserland, Groot-Brittannië, Duitsland, België, Luxemburg, Algerije, Marokko en Tunesië. Appellant is van mening dat de rechtbank voorbij is gegaan aan het feit dat er op het moment van in bewaringstelling sprake moet zijn van zicht op uitzetting en dat dit er in het geval van appellant niet was. Zoals de Afdeling eveneens heeft overwogen (onder meer uitspraak van 7 november 2006 in zaak no. 200607335/1; JV 2006/459), dient zicht op uitzetting reeds op het moment van inbewaringstelling te bestaan.

Niet blijkt uit de voortgangsrapportage wanneer verweerder precies het dacty-onderzoek heeft opgestart, noch was er ten tijde van de hernieuwde inbewaringstelling van appellant enig resultaat bekend. Appellant heeft eerder in vreemdelingenbewaring gezeten: van 19 maart 2002 tot 25 september 2002 (zes maanden) en van 5 november 2004 tot 20 februari 2006 (16 maanden). Op 8 november 2006 is appellant strafrechtelijk gedetineerd geweest tot 6 juli 2007 en direct aansluitend is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Sedert of ten tijde van deze bewaringen en strafrechtelijke detenties zijn er geen nieuwe feiten of omstandigheden aan het licht gekomen. De onderzoeken bij de ambassades van Marokko en Algerije hebben alle tijd doorgelopen. Daarbij is de laatste bewaring van appellant opgeheven wegens gebrek aan zicht op uitzetting op 20 februari 2006 en is de termijn van twee jaar en twee maanden welke uw Afdeling in uw uitspraken hanteert nog niet verstreken.

Seth Paul Advocaten

Appellant moge u verwijzen naar een uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 10 februari 2006, ABRvS 200600173/1, MigratieWeb ve06000283, waarin wordt overwogen:

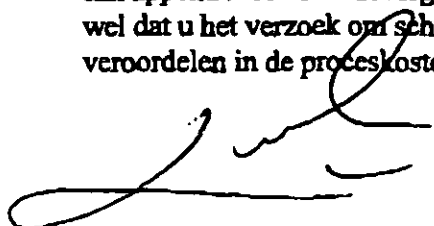
"2.1. In de eerste grief klaagt appellant dat, samengevat weergegeven, nu de vorige inbewaringstelling door de minister is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting, de rechtbank haar oordeel, dat sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zicht op uitzetting niet ontbreekt, ten onrechte enkel heeft gebaseerd op de verklaringen van de minister dat de onderzoeken in het kader van de bij de Algerijnse en Marokkaanse autoriteiten ingediende aanvragen om een laissez-passer zijn blijven doorlopen en hangende die onderzoeken er tweewekelijks onderscheidenlijk maandelijks bij die autoriteiten is gerappelleerd.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 18 mei 2005 in zaak no. 200503257/1; JV 2005/282), behoort de rechtbank, indien een eerdere bewaring is opgeheven omdat niet langer zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt. Hoewel appellant in beroep de feiten en omstandigheden, op grond waarvan de minister heeft geoordeeld dat thans zicht op zijn uitzetting bestaat, gemotiveerd heeft betwist, heeft de rechtbank, door haar oordeel enkel te baseren op voormelde verklaringen van de minister zonder blijk te geven van nader onderzoek of thans andere feiten en omstandigheden het zicht op uitzetting bepalen dan tijdens de eerdere inbewaringstelling, dat onderzoek onvoldoende verricht. De grief slaagt.

2. de rechtbank heeft terecht overwogen dat verweerder niet voldaan heeft aan de inspanningsverplichting om reeds tijdens de strafrechtelijke detentie een aanvang te maken met de uitzettingshandelingen. Echter, de rechtbank heeft onterecht overwogen dat de schending van de inspanningsverplichting niet opweegt tegen de met de bewaring en uitzetting te dienen belangen. Appellant meent dat de rechtbank een onjuiste belangenafweging heeft gemaakt. Nu er geen zicht is op uitzetting komt men aan een belangenafweging niet toe. Bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 is een vrijheidsontnemende maatregel ter fine van uitzetting. Dit betekent dat zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn een absolute voorwaarde is voor de rechtmatigheid van de bewaring. Indien er op enig moment na de inbewaringstelling geen dan wel een te verwaarlozen zicht op uitzetting bestaat, is de toepassing van de bewaring in strijd met de wet en dient verweerder de bewaring op te heffen. Appellant moge u verwijzen naar de REK-uitspraak van 21 augustus 1997, REK 1997/19, MR 1997,119, alsmede de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 17 december 2004, ABRvS 200409206/1, MigratieWeb ve05000010, waarin wordt overwogen: "Omdat bewaring krachtens artikel 59 van de Vw 2000 moet zijn gericht op uitzetting van de desbetreffende vreemdeling, is inbewaringstelling in strijd met die bepaling, indien zicht op uitzetting ontbreekt." Appellant is van oordeel dat indien zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbreekt, gezien de evengenoemde jurisprudentie, een belangenafweging niet tot de mogelijkheden behoort.

Seth Paul Advocaten

REDENEN WAAROM appellant u verzoekt zijn hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank van 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam van 23 juli 2007 te vernietigen, te bepalen dat de aan appellant krachtens artikel 59 van de Vreemdelingenwet 2000 opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onmiddellijk wordt opgeheven, te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding wordt toegekend door u in goede justitie te bepalen, dan wel dat u het verzoek om schadevergoeding terugwijst naar de rechtbank en verweerder te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep.



gemachtigde